

[Jørgen Estrup]

Henriksen sagde: Vi har jo flere gange til fagbevægelsen sagt, at det ikke kan blive ved på denne måde. Så må vi lovgive.

Har man ikke taget stilling i SF? Er det, hr. Ole Henriksen fortæller os i dag, at han faktisk ikke har et flertal i sin gruppe?

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):

Ja, det kan da godt være, at min melding var uklar. Den var nærmest radikal. Den er i hvert fald nogenlunde lige så klar, som forslaget er, og den forudsiger altså en lang række vanskeligheder ved at få løst problemet.

Vores melding fra SF's side er, at der er ingen tvivl om, at vi ønsker offentlighed om regnskaberne. Vi ønsker også at gå ind i en seriøs drøftelse, hvor man kigger på fagbevægelsen og al anden foreningsvirksomhed her i landet, og hvis vi kan få det til at falde på plads på en rimelig måde, så er vi positive over for en løsning.

Det synes jeg er en klar melding. Det mener jeg også jeg sagde i første omgang.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

SF plejer altid at gøre en dyd af, at man kan holde ideologien klar, at man ikke lader sig forlede af vanskeligheder med tekniske problemer, at man har nogle faste principper, man holder sig til.

Hr. Ole Henriksen siger heroppefra: Hvis vi kan løse nogle tekniske problemer, som vi forudsiger, vil vi nok synes, at det ideologiske vil vi da godt støtte. Det er lige præcis en sådan melding, SF normalt ville bebrejde andre. Derfor synes jeg egentlig, at det er overraskende at høre det.

Hr. Ole Henriksen bliver ved med at henvise til spørgsmålet om offentliggørelse af regnskaber, men der står intet i dette forslag om offentliggørelse af partiernes regnskaber. Det har intet med sagen at gøre. Det, der står i forslaget, er derimod, at de organisationer, som giver bidrag, skal offentliggøre deres regnskaber. Jamen det er da klart, for ellers har medlemmerne jo ikke skygge af chance for at vide, om der faktisk gives bidrag til politiske partier. Det er også det eneste, der står.

Den sammenkædning, hr. Ole Henriksen nu laver, er lige præcis af samme type, som Socialdemokratiet og regeringspartierne har lavet, og det skuffer mig egentlig fra SF's side.

Povl Brøndsted (V):

Jeg vil nøjes med at henvise til den debat, vi havde den 22. januar 1987, hvor vi fra Venstres side klart gav udtryk for vor holdning både til det, der nu er kommet ind i det, med offentliggørelse af regnskaber og til bidrag til politiske partier. Vor holdning er uændret, og vi ser gerne forslaget fremmet og går ind i positive forhandlinger i udvalg, og hvor det i øvrigt bliver nødvendigt, for at se, hvor langt vi kan komme i 1988.

Bollmann (CD):

Spørgsmålet om bidrag til politiske partier har vi haft til debat adskillige gange her i salen.

Jeg vil gerne sige: CD har ikke ændret opfattelse. Vi mener fortsat, at det skal være frivilligt, om man vil yde bidrag til politiske partier. Vi har også ved adskillige lejligheder anvist metoder til, hvordan man rent praktisk kunne komme frem til en sådan løsning.

Vi tvivler på, om der, som der nu står i forslaget, er behov for at tage aktieselskaber, aktionærer med. Det er da muligt, men umiddelbart synes jeg, det lyder temmelig besværligt, så det vil jeg ikke uden videre sige at vi er enige i.

Vi støtter altså hovedformålet. Så må vi se, hvordan vi får tingene til at falde på plads i udvalget. Herudover skal jeg kun henvise til, hvad jeg sagde den 22. januar 1987.

Pia Kjærsgaard (FP):

For en gangs skyld er der noget, Det Radikale Venstre er fast besluttet på – tror jeg nok – og som partiet har en mening om.

Forslaget har været på Folketingets bord ved et par tidligere lejligheder, og det er lige så sikkert lagt i henkogningsglas, når det har nået et udvalg, hvor socialister og borgerlige politikere er gået i gang med at sylte sagen.

Det vil sikkert gå på samme måde med forslaget denne gang, men Fremskridtspartiet vil igen støtte forslaget, som vi langt hen ad vejen er enige med Det Radikale Venstre i. Arbejdet med at forsøge at få gennemført en lov, hvorefter ingen mere kan tvinges til at betale til et bestemt parti, er et arbejde, som bestemt ikke bør svigtes.